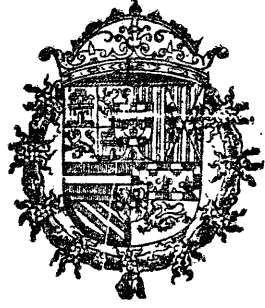

4 bis

S. mi D. N. D. ALEXANDRI DIVINA PROVIDENTIA
PAPÆ VII.

Innovatio Constitutionum, & Decretorum in favorem sen-
tentiaæ afferentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui crea-
tione, & in corpus infusione à peccato originali præ-
servatam fuisse, editorum.

Duplicado

ALEXANDER PAPA VII.
ad perpetuam rei memoriam.

Ollicitudo omnium Ecclesiarum, quam, licet meritis & vi-
ribus longè impares, Dei Optimi Maximi voluntate, & pro-
videntia gerimus, in id Nos anxie tenet intentos, & vigi-
lantes, ut scandala, quæ inter fideles pro humanæ natura
corruptione & fragilitate necesse est ut veniant, quantum
fieri potest paucissima exoriantur, utque exorta quam ce-
lererrimè, & quam diligentissimè amoveantur: nam ipsi per
quos veniunt certam peccati perniciem, quibus verò præ-
bentur presens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro nostro pastoralis
officij debito, & damnum summopere dolemus, & discrimine assiduè vrimur.
Sanè, VETVS EST, Christi fidelium erga eius Beatissimam Matrem Virginem
Mariam pietas, sentientium, eius animam IN PRIMO INSTANTI CREA-
TIONIS, ATQUE INFUSIONIS IN CORPVS fuisse speciali Dei gratia
& privilegio, intuitu meritorum Iesu Christi eius filij, humani generis Re-
demptoris, à macula peccati originalis PRAESERVATAM IMMVNEM, at-
que IN HOC SENSU eius Conceptionis festivitatem solemnè ritu colentium,
& celebrantium; crevitque horum numerus, atque huiusmodi cultus post edi-
tas à fel. rec. Sixto PP. IV. prædecessore nostro in eius commendationem Apo-
stolicas Constitutiones, quas sacrum Concilium Tridentinum innovavit, at-
que observari mandavit. Aucta rursus, & propagata fuit pietas hæc, & cultus er-

ga Deiparam post erecta hoc nomine, approbantibus Romanis Pontificibus, religiosum Ordinem, & Confraternitates, ac concessas ab eisdem indulgentias, ita ut accedentibus quoque plerisque celeberrimis Academicis ad hanc sententiam, iam fere omnes Catholici eam complectantur. Et quia ex occasione contrariae assertionis in concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quod nempe eadem Beatissima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Christiano cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensionibus, rec. mem. Paulus PP. V. etiam praedecessor noster vetuit horum opinionem praefatae sententiae contrariam publicè doceri, aut praedicari. Quam prohibitionem pia mem. Gregorius PP. XV. similiter praedecessor noster ad privata etiam colloquia extendit; mandans insuper in favorem eiusdem sententiae, vt in sacrosancto Missae sacrificio, ac divino officio celebrandis tam publicè, quam privatim, non alio quam Conceptionis non ine vit quicumque debeant. Nihilominus, prout venerabiles fratres Episcopi fere omnes Hispaniarum cum Ecclesiarum suarum Capitulis datis ad Nos litteris exposuerunt, accedente etiam insinuatione **CHARISSIMI IN CHRISTO FILII NOSTRI PHILIPPI EARVNDem HISPANIARVM REGIS** Catholici, qui specialem super hoc misit ad Nos Oratorem **VENERABLEM FRATREM LVDovicVM EPISCOPVM PLACENTINVM**, per quem etiam delatae fuerunt ad Nos supplicationes Regnorum eorundem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariae illius opinionis assertores contra praefatas prohibitiones tum privatim, tum publicè praefatam sententiam, aut impugnare, aut vellicare, & favorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundum illam praesitum ita interpretari, vt frustrentur; imò Ecclesiam Romanam huic sententiae, & cultui iuxta illam Beatæ Virginis exhibito favere negant, pios Christi fideles è sua pacifica quasi possessione deturbare conando; unde offensiones, scandala, & iurgia, quibus obviare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri praedecessores perdurant adhuc, & ex occasione eorundem adversantium maiora his incommoda in posterum prudenter, & merito timeantur. Quapropter super his tam praefati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quam memoratus Philippus Rex, eiusque Regna Nobis pro opportuno remedio instantè supplicariferunt; Nos contulerantes quòd Sancta Romana Ecclesia de inremerata, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemniter celebrat, & speciale, ac proprium super hoc officium olim ordinavit iuxta piam, deuotam, & laudabilem institutionem, quæ a Sixto IV. praedecessore nostro tunc emanavit; volentisque laudabili huic pietati, ET DEVOTIONI, ET FESTO, AC CVLTV SECvNDVM ILLAM EXHIBITO in Ecclesia Romana post ipsum praedecessorum nostrorum exemplo favere, nec non veri pietatem, & devotionem hanc colendi & celebrandi Beatissimam Virginem, **PRÆVENIENTE SCILICET SPIRITVS SANCTI GRATIA, A PECCATO ORIGINALI PRÆSERVATAM**, cupientisque in Christi grege unitatem spiritus in vinculo pacis, sedatis offensionibus, & iurgijs, amotisq; scandalis, conservare: ad praefatorum Episcoporum cum Ecclesiarum suarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiusque Regnorum oblatam Nobis instantiam, ac preces, Constitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, & praecipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in favorem sententiae assertentis, animam Beatæ Mariæ Virginis **IN SVI CREATIONE ET IN CORPVS INFVSIONE SPIRITVS SANCTI GRATIA DONATAM, ET A PECCATO ORIGINALI PRÆSERVATAM FVISSE**, necnon & in favorem festi & cultus Conceptionis eiusdem Virginis Deiparae **SECvNDVM PIAM ISTAM SENTENTIAM, VT PRÆFERTVR**, exhiberi, innova-

nis & sub censuris, & pœnis in eisdem Constitutionibus contentis observari mandamus. Et insuper omnes, & singulos, qui præfatas Constitutiones, seu Decreta ita pergent interpretari, ut favorem per illas DICTAE SENTENTIAE, ET FESTO, SEV CVLTVI SECVNDVM ILLAM EXHIBITO fructentur, vel qui hanc eandem sententiam, festum, seu cultum in dispensationem revocare, aut cõtra ea quoquo modo directè, vel indirectè, aut sub quovis prætextu, etiam definitivitate eius examinandæ, sive sacram Scripturam, aut Sanctos Patres, sive Doctores glossandi, vel interpretandi, denique alio quovis prætextu, seu occasione, scripto, seu voce, loqui, concionari, tractare, disputare, contra ea quicquam determinando, aut alio quovis excogitabili modo differendo, aut si fuerint, præter pœnas, & censuras in Constitutionibus Sixti IV. contentas, quibus illos subiacere volumus, & per præfentes subijcimus, etiam concionandi, publicè legendi, seu docendi, & interpretandi facultate; ac voce activa; & passiva in quibuscumque electionibus eo ipso absque alia declaratione privatos esse volumus, necnon ad concionandum, publicè legendum, docendum, & interpretandum perpetuè inhabilitatis pœnas ipso facto incurrere absque alia declaratione; à quibus pœnis non nisi a Nobis ipsis, vel à successoribus nostris Romani Pontificibus absolvi, aut super ijs dispensari possint: necnon eosdem alijs pœnis nostro, & eorundem Romanorum Pontificum successorum nostrorum arbitrio infligendis pariter subiacere volumus, prout subijcimus per præfentes, innovantes Pauli V. & Gregorij XV. superius memoratas Constitutiones, sive Decreta. AC LIBROS in quibus præfata sententia, festum, seu cultus secundùm illam in dubium revocatur, aut contra ea quomodocumque, ut supra, aliquid scribitur, aut legitur, seu locutiones, contiones, tractatus, & disputationes contra eadem continentur, post Pauli V. supra laudatum Decretum edita, aut in posterum quomodolibet edenda, prohibemus, sub pœnis, & censuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipso facto absque alia declaratione pro expresse prohibitis haberi volumus, & mandamus. Veramus autem Sixti IV. Constitutionibus inhærentes, quempiam asserere, quòd propter hoc contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, aut mortale peccatum incurrant, cum à Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuerit hoc decisum prout Nos nunc minimè decidere volumus, aut intendimus: quin potiùs contrariam illam opinionem hæresis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos subiecit Sixtus IV. alijsque prædecessores nostri Romani Pontifices, gravioribus alijs pœnis subijcimus, quas in cõtrafacientes huic nostræ Constitutioni superius infliximus. Volentes quòd contra huius nostræ Constitutionis transgressores, etiam regulares cuiusvis Ordinis, & Instituti, ETIAM Societatis Iesu, & quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & seculares personas cuiuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quàm secularis, ut præfatur, tam Episcopi; & Prælati superiores, alijsque locorù Ordinarij quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirent, atque in eostriè animadvertant: Nos enim ijs, & eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coerèndi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem in istem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimus, eosque, ut præfatur, procedere, inquirere, & punire districtè præcipimus, & mandamus. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusvis indultis, & litteris Apostolicis quibusvis personis quantumcumque qualificatis, & in quacumque, etiam Cardinalatus, Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, & quavis alia dignitate, & honore constitutis, etiam quòd contra eos procedi, in-

ter-

reddi, suspendi, vel excommunicari nequeat quomodolibet concessis. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de eis, ipsorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, etiam id importantes, clausulas, mentio habenda, aut alia exquisita forma observanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, presentibus pro sufficienter expressis, & inferri habentes, ha. am serie specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Ut autem hæc nostra Constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest notitiam congruentius pervenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna privationis ab ingressu Ecclesiæ eo ipso incurrenda præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis locorum Ordinarijs, ac eorum Vicarijs, Suffraganeis, & Officialibus quibuscumque, & alijs singulis, ad quos quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus huiusmodi nostram Constitutionem singulis suæ Diocesis, vel districtus prædicatoribus, & alijs, quibus expedire iudicaverint, opportunè insinuent, & publicent, ac insinuari, & publicari faciant, ne quis in posterum quoquo modo ignorantiam de præmissis possit prætere, aut se contra præmissa valeat excusare. Volumus, & similiter eadem auctoritate decernimus & mandamus, quòd presentes litteræ per aliquos ex nostris Curforibus in Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum, & Chancelleriæ Apostolicæ valuis, ac in acie Campi Floræ de Vrbe de more publicentur, & affigantur, quæ affixio & publicatio ita omnes & singulos, ad quos spectet, afficiat, & æret, ac si illis personaliter intimatæ fuissent, & quod illarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ presentibus litteris adhiberetur si ostensæ, vel exhibitæ forent. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die viij. Decembris M. DC. LXI. Pontificatus nostri anno septimo.

S. Vgolinus.

Anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo, indictione 13. die verò 11. mensis Decembris, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divina Providentia Papæ Septimi, anno septimo, superscriptæ litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt in Basilicarum S. Io. Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac Chancelleriæ Apostolicæ valuis, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Andream Castrucium prælibatæ Sanctiss. D. N. PP. Curf.

Pro D. Mag. Curf. Petrus Paulus Desiderius Curf.

ROMÆ, Ex Typographia Rev. Camerae Apostolicæ.
M. DC. LXI.